

Catharina Valckx

EEFJE

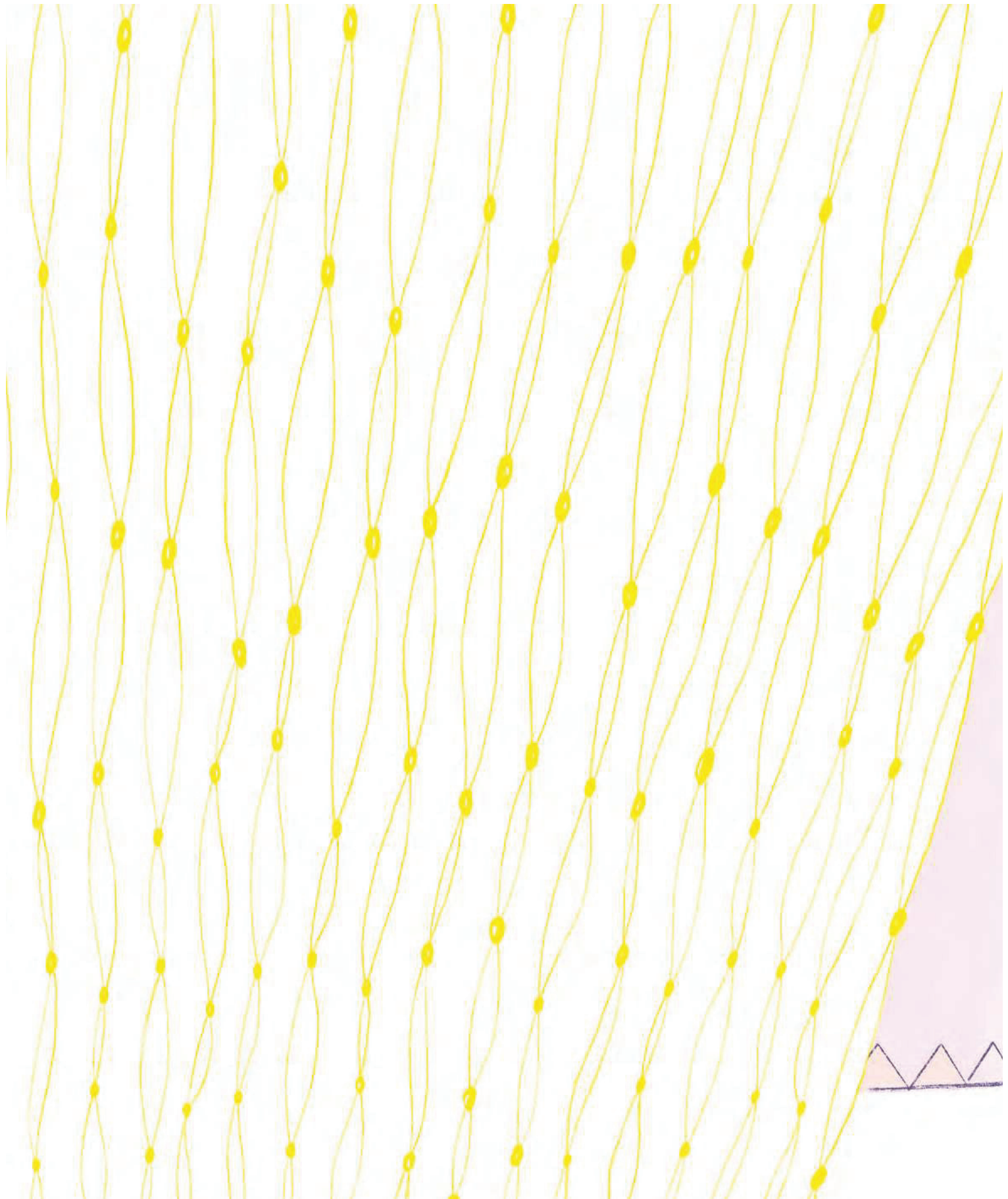
HET MEISJE DAT HONDERD JAAR WAS

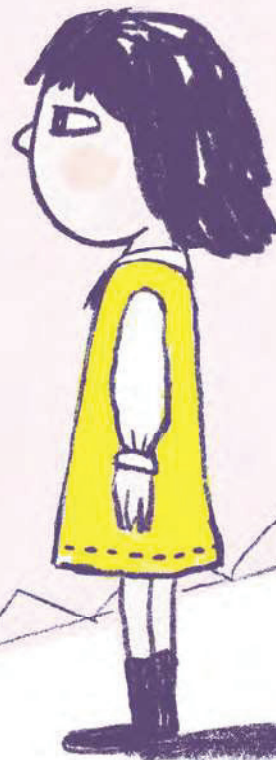
Amsterdam · Antwerpen

Em. Querido's Uitgeverij

2024

Eefje is honderd jaar oud.
Je zult wel denken: honderd jaar?
Maar ze ziet er toch uit als een meisje?
Dat klopt. Maar toch is ze echt honderd.
Wil je weten hoe dat komt?
Ik zal het je vertellen.

1
HOE EEFJE TWEE
BIJZONDERE GAVEN KREEG

Toen Eefje pas geboren was, honderd jaar geleden, wilde haar vader haar een bijzonder cadeau geven. Hij zou een fee laten komen, die zijn dochtertje een gave zou schenken.

Maar het viel niet mee om een fee te vinden. Nu de radio en de telefoon waren uitgevonden, hadden de mensen weinig belangstelling meer voor tovenarij. Er was nog wel ergens één oude fee, werd hem verteld, maar niemand wist precies waar ze woonde. Na een hele dag zoeken liep Eefjes vader teleurgesteld naar huis, toen hij een glimmend bordje zag hangen naast de deur van een oud huis.

4de verdieping. Aisha
Schenkt baby's bijzondere gaven.
Kan vliegen (als het niet te hard waait)

Aisha bleek niet die oude fee waar de mensen het over hadden. Nee, de fee waar haar vader mee thuiskwam was nog heel jong. Ze heeft lieve ogen, dacht Eefjes moeder toen ze binnenkwam. Ze is vast niet ouder dan vijftien...

Het was de allereerste keer dat Aisha een baby een speciale gave schonk. De jonge fee concentreerde zich en fluisterde een paar zinnen. Aan het puntje van haar toverstok verscheen een ster. Toen ze ophield met prevelen, doofde de ster weer.

Aisha streelde het hoofdje van de baby.

‘Zo,’ zei ze trots, ‘jullie dochter heeft nu de gave om dingen tot leven te wekken. Een steen, bijvoorbeeld. Of een kledingstuk, een bloem, een meubel... wat ze maar wil.’

Laat in de nacht, Aisha was allang weer vertrokken, werd er aan de deur geklopt. Het was de oude fee die papa niet had kunnen vinden.

‘Dag jongeman,’ zei ze. ‘Ik hoorde dat u mij zocht!’

‘O. Kom snel binnen, het is koud buiten,’ zei papa verrast. ‘Maar het spijt me, u komt te laat. Onze dochter heeft al een fantastische gave gekregen van een jonge fee.’

‘Een jonge fee? Wat krijgen we nou?! Die heeft vast een wensje van niets uitgesproken over dat kind.’

‘Helemaal niet! Onze dochter zal later voorwerpen tot leven kunnen wekken.’

‘O. Niet slecht,’ moest de oude fee toegeven. ‘Maar dat is natuurlijk nog geen Hogere Toverkunst. Kan ik de baby zien?’

‘Goed, eventjes dan. We gingen net naar bed.’